

Joutsan Seutu

Viikko 34. Keskiviikkona elokuun 24. päivänä 2005

Joutsan Metsästysseura toiminut puoli vuosisataa

■ Joutsan Metsästysseura on täytännyt 50 vuotta. Kuluneiden vuosikymmenien aikana seura on ollut monella tapaa edelläkävijä. Seuran emerituspuheenjohtaja **Kyösti Kontio**lla on ollut tilaisuus seurata niin toimintatapojen kuin riistakantojenkin muutosta aitiopaikalta. Hän toimi seuran puheenjohtajana vuosina 1959-1972.

Noina aikoina Joutsan Metsästysseuran jäseneksi ei tultu tuosta vain. Ehtona oli ampumakokeen läpäiseminen. Kontio ei tiedä noilta ajoilta toista seuraa, joka olisi menetellyt vastaavasti. Nykyisin tapa ei ole käytössä.

– Saimme siitä ihan valtakunnallista huomiota. Esimerkiksi haulikkokokeessa piti särkeä kymmenestä savikiekosta vähintään kuusi. Lieneekö tämä syy siihen, että ampumaurheilu oli vilkasta jäsenistön keskuudessa, muistelee Kontio.

Tästä on osoituksena haulikkoammunnan kultamerkin suorittaminen, josta tuli suorainen muotimo osalle. Jo vuonna 1960 ampui kahdeksan seuran jäsentä kultaisen suoritusmerkin. Siihen vaadittiin 16 savikiekon särkemistä haulikolla 20 lintotusta.

Seura on perustettu 15.5.1955. Jäseniä oli alussa 12 ja vuonna 1961 päästiin jo 56 jäsenen. Tänä päivänä seuralla on 85 jäsentä. Hirviammunnan mestaruus ammuttiin ensimmäisen kerran 1970. Seuran puheenjohtajina ovat toimineet **Akseli Aalto**, Kontio, **Erkki Tiihonen**, **Antti Brufelt**, **Heikki Pajunen** ja **Hannu Piira**. Piira on ollut tässä tehtävässä vuodesta 1993 alkaen.

Alkuvuosikymmenistä mainittakoon, että piirin kilpailuihin seura osallistui omalla joukkueella monta kertaa ja seuraottelujakin eri metsästysseurojen välillä järjestettiin ahkerasti.

Tänä päivänä seuran alueet keskittyvät jotakuinkin Joutsan taajaman ympärille Angesselän ja Niemistenkylän alueelle. Maanvuokrasopimuksia on 4.000 noin hehtaaria. Alussa ei muita seuroja vielä ollut, joten maatakin oli vuokrattuna yli 10.000 hehtaaria pitäjän alueelta. Sittenmin kylille on lohkokutunut omia metsästysseuroja.

– Johtokuntamme pysyi poikkeuksellisen pitkään samana, mikä merkitsi erityisen hyviä suhteita maanomistajien puoleen puhuttaessa vuokraustoiminnasta, kertoo Kontio.

Riistolajien suhteen jäsenistö on keskittynyt jäniksen ja kanalintujen jahtaamiseen. Nykyisin kanalintukannat ovat romahtaneet, mutta alkuvuosina, niitäkin vielä riitti metsästämään pataan. Hirvien

Markku Malin sai Metsästäjäliton ansiomerkin liiton Keski-Suomen piirin puheenjohtaja Pauli Partasen kädestä lauantaan juhlassa Kaivomäen tuvalla.

lukumäärä on noussut tasaisesti. Niiden metsästämisen seura aloitti 1960-luvulla. Muusta eläinlannasta mainittakoon suurepedot. Ennen ei ilveksiä ja karhuja juuri seudulta löytynyt, toisin kuin tänään.

Kontio on itse metsästännyt lähinnä jänistä, kanalintuja ja sorsia. Hirviäkin on kaatunut viisi kappaletta. Ehkä eniten eränkännyt on ehkä muuttunut juuri hirvenmetsästyksen kohdalla.

– Hirvenmetsästyksestä on jollain tavoin hävinnyt eränkänynnin tuntu. Perustelen tätä sillä, että seuroille myönnetään paljon kaatolupia, jotka mahdollisuuksien mukaan tulee käyttää kaikki. Siihen on tullut aineksia työnteosta.

Metsästäjäliton Keski-Suomen piirin puheenjohtaja Pauli Partanen jakoi Kaivomäen tu-

Kyösti Kontio toimi Joutsan Metsästysseuran puheenjohtajana vuosina 1959-1972. Kontion yhä jatkuvan metsästysharrastuksen aikana on kaikenlaista ehtinyt tapahtua niin metsästykskulttuurissa kuin riistämäärissäkin.

valla lauantaan pidetyssä juhlassa useita ansiomerkkejä. Metsästäjäliton riistanhoidon hopeinen harrastusmerkki tuli **Risto Lyytiselle** ja **Raimo Piilolalle**. Metsästäjäliton ansiomerkin saivat **Pekka Pänkäläinen**, **Markku Malin**, **Raimo Tikka**, **Juhani Virmanen** ja **Hannu Piira**.

Janne Airaksinen

Luhanka epäilee ympäristöohjelmaa

■ Seudun kunnanhallitukset ovat ottaneet kantaa Keski-Suomen kulttuuriympäristöohjelmaan. Ohjelma jakautuu kolmeen osaan; vuosien 2005-2015 visioon ja toimenpiteisiin, kulttuuriympäristön hoidon toimijoihin sekä käsitteistöön. Taustalta löytyvät useimmat maakunnan virastoista, muun muassa ympäristökeskus sekä tiepiiri. Ohjelmaa on valmisteltu myös kuntien yhteisissä työpajoissa.

Leivonmäen ja Joutsan kunnanhallituksissa ohjelmaan suhtauduttiin myönteisesti enempää kommentoimatta. Luhangan kunnanhallitus sen sijaan otti kriittisemmän asenteen. Tavoitteiden kuvauksia pidettiin pelkistettyinä ja luettelomaisina. Tavoitteita ja toimenpiteitä on esitetty ohjelmaan yksipuolisesti huomioimatta paikallisia peruselinkeinoja.

Luhankalaiset mainitsivat tästä esimerkkinä Päijänteen biosfäärialueen, jonka vaikutukset paikalliseen peruselinkeinoon eli metsätalouteen nähdään merkittävänä. Ohjelmassa visioidaan, että tällainen olisi perustettu 2015 mennessä tukemaan kulttuuriperinnön säilymistä Päijänteellä. Kulttuuriympäristöön tukeutuvaa matkailua ja ympäristön hoitoon liittyviä elinkeinoja kehitetään.

Luhangan mukaan mahdolliset uudet elinkeinot eivät korvaa biosfäärialueeseen liittyvistä rajoituksista metsätaloudelle aiheutuvia menetyksiä. Kulttuuriympäristöohjelman visioita pidetään irrallisina ja paikallisista asukkaista etäällä olevina. Luhangan kunnanhallitus antoi laajalle sellaiset terveiset, että ohjelman rakenne ja sisältö tulisi arvioida kokonaisuudessaan uudestaan.

Janne Airaksinen

Kadonnut marjastaja löytyi

■ Vuonna 1933 syntynyt mies katosi suunnattain marjamsäään Poikkitieellä Joutsan ja Leivonmäen rajamailla. Talonsa lähistöllä kello 10.00 marjastamaan lähtenyt mies ei ollut palannut iltapäivään mennessä, jolloin asiasta tehtiin hälytys. Paikalla oli 20-30 hengen etsintäjoukko, jonka ydin muodostui Jyväskylästä tulleesta vapaaehtoisen pelastuspalvelun tuettuna muun muassa leivonmäkisillä. Organisaatiossa olivat mukana myös poliisi ja pelastuskopteri Ilmari.

Kadonnut löytyi kolmen kilometrin päästä metsäautotieltä kello 19.30 hieman kylmissään, mutta muuten hyvässä kunnossa.

Janne Airaksinen